

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Benkő Sándor törvényes képviselő által képviselt **Weltimmo S.R.O.** (5 Eötvösa 57/20 Komarno, 59 4505, Szlovákia) felperesnek a dr. Dudás Gábor Ügyvédi Iroda (Dr. Dudás Gábor ügyvéd - 1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A/1/6.) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen adatvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében a bíróság meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes 2012. július 31. napján hozott NAIH-510-6/2012/H. számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

A kereseti illetéket az állam viseli.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 70.000 (hetvenezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s

A felperes által 2012. januártól üzemeltetett magyar nyelvű www.ingatlandepo.com és www.ingatlanbazar.com honlapokon harminc napig ingyenesen, ezt követően ellenérték fejében helyezhetők el ingatlanhirdetések. A honlapokon jellemzően magyarországi ingatlanok szerepelnek. A hirdetésben az ingatlanokra jellemző paraméterek (helység, alapterület, állapot, irányár, közművesítettség stb.) mellett szabad szöveges beviteli lehetősége is van a regisztrált felhasználónak, valamint képek is feltölthetők a hirdetett ingatlanról. Az ingatlan iránt érdeklődők saját elérhetőségük megadásával léphetnek kapcsolatba a hirdetővel. A hirdető neve, lakcíme, telefonszáma a hirdetésben kötelezően nem jelenik meg.

2012. januártól az alpereshez 20 különböző panaszbeadvány érkezett a fenti két honlap vonatkozásában, melyekben részben azt sérelmezték, hogy a hirdetések nem törölhetők, azokat felperes kérelem esetén sem biztosítja, felperes emellett személyes adatokat továbbít más honlapokra, illetve követeléskezelő cégeknek. A honlapok vonatkozásában 2012. január előtt is érkeztek hasonló tartalmú panaszbeadványok az alperes jogelődjéhez.

Alperes 2012. július 31. napján kelt NAIH-510-6/2012/H. számú határozatában felperest 10.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Indokolásában a 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3.§ 10. pont, 4.§, 14.§., 17.§., 61.§ (1) bekezdés f) pont és a (3) bekezdés rendelkezéseire hivatkozott. Utalva általában arra, hogy 2012. januárjától húsz panaszbeadvány érkezett a felperes által üzemeltetett fenti honlapok adatkezelésével kapcsolatban, megállapította, hogy felperes a közigazgatási eljárásban nyilatkozattételi jogával nem élt; a húsz beadvány, valamint

az Info tv. hatályba lépése előtt érkezett további 43 panaszbeadvány szerint személyek széles körével szemben nem tartott be alapvető adatvédelmi előírásokat a honlapok mindenkori üzemeltetője. Általában hivatkozott alperes arra is, hogy a panaszosok kifogásai szerint személyes adataikat tartalmazó ingatlan hirdeteiket nem tudták törölni az ingyenes hirdetési időszak alatt, és azt követően sem, felperes több esetben a törlés iránti kérelmeknek éveken át nem tett eleget.

Rögzítette, hogy az ingatlan hirdetés nyilvánosságához közvetítése nem szükséges a fizetési követelés behajtása érdekében, így az ügyfelek tiltakozása esetén az ingatlan hirdetés további megjelenítése a célhoz kötött adatkezelés elvével ütközik, az okafogyottá vált hirdetés eltávolításának akadályozása pedig az adatminőség elvét sérti.

Megállapította azt is, hogy az egy honlapra feltöltött, de más honlapokon is megjelenített hirdetések közzétételére csak az érintettek megfelelő tájékoztatása alapján adott hozzájárulása mellett lett volna felperesnek lehetősége. Utalt arra, hogy alperes megvizsgálta „a honlapot” és megállapította, hogy az adatvédelmi hiányosságok fennállnak. A honlap üzemeltetőjének 2-3 évre visszamenőleges mulasztása miatt a Gazdasági Versenyhivatal által folytatott versenyfelügyeleti eljárásban feltárt tényállási elemekre is támaszkodott, valamint felhasznalta az adatvédelmi biztos - konkrétan meg nem jelölt vizsgálatában - foglalt megállapításait is.

A bírságbiszabás körében hivatkozott a jogsértéssel érintett személyek széles körére; arra, hogy többszöri felszólítás, más hatóságok intézkedései ellenére sem került sor megfelelő gyakorlat bevezetésére, az eljárás megindítását követően is folyamatosan érkeztek panaszbeadványok. Értékelte a bírságbiszabás során felperes gazdasági súlyát, visszaélészerű eljárását, rosszhiszeműségét, valamint azt, hogy az eljárás során felperes nem működött együtt az alperessel.

Felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, perköltsége megtérítését kérte. Az Info tv. 2.§ (1) és (3) bekezdéseire utalva előadta, hogy felperesre az Info. tv. hatálya nem terjed ki, alperes Magyarország területén kívüli adatkezeléssel foglalkozó külföldi székhelyű vállalkozással szemben vizsgálatot nem folytathat. Hivatkozott e körben - illetékességi kifogás cím alatt - az alperes szervezeti és működési szabályzatára, a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 21.§ (1) bekezdés egyes pontjaira, a 2001. évi CVIII. törvény (Eker tv.) egyes rendelkezéseire, valamint a 95/46/EK. irányelv (európai adatvédelmi irányelv) 4. cikk (1) bekezdésére és a 28-29. cikkhez kapcsolódó munkacsoport állásfoglalásra.

Előadta, hogy a honlapról elérhető hirdetésekből nem lehet következtetni a hirdető személyére, az anonimizált adatokra a személyes adatok védelmének kötelezettsége nem vonatkozik, személyes adatot hirdetésben nyilvánosságra nem hozott. Előadta, hogy polgárjogi ügyletekben a szolgáltatáshoz kapcsolódó adatok rögzítése, és annak kezelése jogszabályi rendelkezéseken alapul, a hirdetést a felhasználó a szerződésben rögzített feltételek betartása mellett inaktíválhatja. Vitatta, hogy éveken át nem tett eleget törlés iránti kérelmeknek, tekintve, hogy a honlapot 2012. januárjától üzemelteti.

Az Info tv. 60.§ (5) bekezdésére utalva sérelmezte az ügyintézési határidő túllépését, valamint a Ket. 29.§ (5) bekezdésére utalva azt, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben az iratbetekintési jogra, illetve a nyilatkozattétel lehetőségére vonatkozó tájékoztatás nem szerepelt. Észrevételezte, hogy nyilatkozattételre nem hívták fel, a vizsgálat befejezéséről pedig nem értesítették. Hangsúlyozta, hogy a hirdetés törlése a hirdető feladata, melynek lehetőségét nem akadályozta. Hiányolta azoknak az eseteknek a megjelölését, melyekben alperes szerint felperes a hirdetés törlési kötelezettségének nem tett eleget.

A per során kiegészített nyilatkozatai szerint az eljárást indító végzés 3. oldalát részére nem kézbesítették, az alperes által a perben csatolt húsz darab panaszbeadvány mindegyikére egyenként nyilatkozott (2013. február 11. napján kelt előkészítő irat). Hivatkozott arra, hogy az adatvédelmi

biztos egy 2008. évi állásfoglalásában a felperes által alkalmazott regisztrációt adatvédelmi szempontból megfelelőnek tartotta, álláspontja szerint alperes más ügyben az adattörlési kötelezettség vonatkozásában a perbelitől eltérő jogi álláspontra helyezkedett.

Hangsúlyozta, hogy az alperes által felhasznált panaszok nem hirdetések törlésére, hanem a felperes által - álláspontja szerint jogszerűen - polgári jogi követelés érvényesítése végett nyilvántartott adatok törlésére vonatkoztak; alperes nem folytatott vizsgálatot a tekintetben, hogy létezett-e egyáltalán törölhetetlen hirdetés. Perköltségét 240 eurónak megfelelő összegben jelölte meg azzal, hogy a per első tárgyalására Lipsceából érkezett.

Alperes a kereset elutasítását, perköltsége megtérítését kérte. Álláspontja szerint az Info tv. 2.§ (1) bekezdése alapján jogosult volt a vizsgálati és a hatósági eljárás lefolytatására, figyelemmel az Info tv. 3.§ 10. pontjára; a joghatóság tekintetében más rendelkezést az európai adatvédelmi irányelv sem tartalmaz. Álláspontja szerint az adatkezelés jogellenessége szempontjából az adatok nyilvánosságra hozatalának jelentősége nincsen, alperes nem a hirdetések tartalma, hanem amiatt állapította meg a jogsértést, hogy felperes az érintettek adatait - a hirdetéseket - az Info tv. kötelező rendelkezése ellenére nem törölte.

Előadta, hogy az Info tv. 58.§ nem releváns, mert bírósági felülvizsgálatnak a vizsgálati eljárás tekintetében nincsen helye. Vitatta, hogy felperes védekezési joga sérült volna a közigazgatási eljárásban, az ügyintézési határidő túlhaladása pedig az ügy érdemére kihatással nem volt. Álláspontja szerint a felperes és az érintettek között létrejött polgári jogi megállapodás nem releváns, mert az Info tv. rendelkezéseit szerződéses kapcsolatokban is alkalmazni kell.

Kiegészített, pontosított perbeli nyilatkozata szerint az Eker. törvény sem releváns, mert nem az alapján kellett eljárnia, a jogsértést az Info tv. 17.§ (2) bekezdés b.) pontjára alapította. Észrevételezte, hogy az adattovábbítás vonatkozásában tett határozati megállapítást felperes nem vitatta, az adatvédelmi biztos 2008. évi véleménye pedig nem a felperes tényleges adatkezelésére vonatkozott.

Előadta, hogy alperes nem az egyes panaszbeadványok megalapozottságát, illetve a mindenkori honlap üzemeltető 2010. és 2012. közötti adatkezelési gyakorlatát vizsgálta.

A kereset az alábbiak miatt megalapozott.

A bíróság az alperes határozatát a Ket. 109.§ (1) bekezdése és az 1952.évi III. törvény (Pp.) 324.§ (2) bekezdés a) pontja alapján vizsgálta felül a kereset által kijelölt vonatkozásokban.

Az Infotv. 2.§ (1) bekezdése szerint E törvény hatálya a Magyarország területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira, valamint közérdekű adatra vagy közérdekből nyilvános adatra vonatkozik.

Az Infotv. 3.§ 10. pontja szerint adatkezelés: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása, fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérnyomat, DNS-minta, íriszkép) rögzítése.

A felperes a perben az alperes hatáskörének és illetékességének hiányára hivatkozott, mely tárgykörben tartalmilag ténylegesen az alperes joghatóságát vitatta arra hivatkozva, hogy felperes

Magyarország területén adatkezelést nem folytat. Alperes feladat- és hatáskörét az Infotv. 38.§-a határozza meg. Alperes hatáskörében – figyelemmel az Infotv. 52.§ (1) bekezdésére is – bármely adatkezeléshez – így a személyes adatok kezeléséhez – fűződő jog gyakorlásával összefüggésben eljárhat.

A felperes azt nem vitatta, hogy az általa üzemeltetett honlapokon elérhető szolgáltatásokkal összefüggésben magyarországi ingatlanok is érintettek, melyekre vonatkozóan felhasználók (érintettek) Magyarországon szolgáltatott adatokat a felperesnek. Az Infotv. 2.§ (1) bekezdés és 3.§ 10. pontja szerint az alkalmazott eljárástól függetlenül kiterjed a törvény hatálya minden Magyarországon folytatott adatgyűjtésre, adatfelvételre. Az adatgyűjtés helyének az alperesi határozatban hivatkozott panaszokkal összefüggésben egyértelműen Magyarország minősül, nem pedig a felperes székhelye vagy szervereinek lokációja, hiszen a technológiai módszert maga az Infotv. 3.§ 10. pontja tekinti lényegtelennek. Azt meghaladóan, hogy az irányelv címzettje a tagállami jogalkotó, és az európai adatvédelmi irányelvnek való megfelelést az Infotv. 77.§ a) pontja deklarálja, a bíróság megállapította, hogy sem az irányelv 4. cikk (1) bekezdése, sem a 28-28. cikke nem tekinthetők olyan közvetlen hatályos rendelkezéseknek, melyekre tekintettel a bíróságnak az Infotv. tárgyi és területi hatályára vonatkozó egyértelmű előírását figyelmen kívül kellett volna hagynia, vagy – az adatgyűjtés helyét illetően – az előbbieken kifejtettektől eltérő értelmezést kellett volna elfogadnia. A felperes szükségtelenül hivatkozott arra, hogy székhellyel, telephellyel, szerverrel Magyarországon nem rendelkezik; azáltal, hogy elérhetővé tette (nem korlátozta) honlapjain a Magyarországról történő, illetve magyarországi ingatlanokra vonatkozó adatszolgáltatást, az adatgyűjtést is Magyarország területén végezte. Az Ekertv.-t alperes nem alkalmazta, és azt alkalmaznia sem kellett; az Infotv. rendelkezéseinek érvényesülése - különösen a 3.§ 10. pontban megjelenő technológiai semlegességre tekintettel - független az Ekertv. előírásaitól. Alperesnek nem kellett nemzetközi jogsegélyt igénybe venni, a Ket. 27.§-ára felperes alaptalanul hivatkozott.

Tekintettel arra, hogy az alperes az Infotv. 38.§ (1) bekezdése szerint autonóm államigazgatási szerv, illetékességi területe az egész országra kiterjed. Ezzel áll összhangban az alperes 1/2012. számú Szervezeti és Működési Szabályzatának felperes által hivatkozott 2.4. pontja is. Amennyiben a hatósági ügyben autonóm államigazgatási szerv joghatósága és hatásköre fennáll – mint ahogyan ez jelen esetben igaz – úgy, illetékességi jogsértés nem merülhet fel, hiszen az illetékesség eleve országos. Felperes mindezek alapján a Ket. 21.§-ára is alaptalanul hivatkozott.

Az Infotv. 60.§ (5) bekezdése szerint az adatvédelmi hatósági eljárásban az ügyintézési határidő két hónap.

A bíróság megállapította, hogy alperes az ügyintézési határidőt túlhaladta, amikor a 2012. április 23-án indult eljárást 2012. június 23-áig nem fejezte be, azonban felperes az ügyintézési késedelem és az ügy érdeme közötti közvetlen összefüggésre nem hivatkozott, ezért a bíróság – figyelemmel a Kúria 1/2011. (V.9.) KK véleményének 2. pontjában foglaltakra is – az Infotv. 60.§ (5) bekezdésének megsértése miatt a közigazgatási határozatot érdemben, az ügy érdemére kihatóan nem tekintette jogszabálysértőnek.

Az Infotv. 3.§ 2. pontja alapján személyes adat: az érintettel kapcsolatba hozható adat - különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret -, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

A bíróság – annak előrebocsátásával, hogy az alperes határozata jelentős terjedelmű releváns bizonyítás elmaradása miatt megalapozatlan volt – abban a jogkérdésben egyetértett az alperessel, hogy az ingatlanhirdetések adattartalma – függetlenül attól, hogy abban az érintett személyazonosságának megállapítására közvetlenül alkalmas adatok szerepelnek-e – mindenképpen érintettel (Infotv.3.§ 1. pont) kapcsolatba hozható adat. Az a körülmény, hogy az érintett személye önmagában a hirdetésből bárki számára nem megállapítható (a hirdetés ilyen értelemben eszköze annak, hogy az érintett megismerhető legyen), nem változtat azon, hogy a hirdetésben szereplő adatokból – mindaddig, amíg a hirdetés törlésre (inaktíválásra) nem kerül - az érintett személyére bármilyen következtetés legyen levonható. Ilyen következtetés lehet tipikusan az érintett vagyoni helyzete, de az érintettel a hirdetés kapcsán korábban már kapcsolatba került személyek (érdeklődők) esetében az is, hogy az ingatlant az érintett értékesítette-e, stb. A bíróság ennek megfelelően azzal a felperesi állásponttal nem értett egyet, hogy a publikált ingatlanhirdetésekből szereplő adatok – város, szobaszám, alapterület, állapot, irányár, képek, megjegyzés - nem tekinthetők személyes adatnak az Infotv. 3.§ 2. pont tekintetében. A bíróság utal e körben az Infotv. 4.§ (3) bekezdésére is.

A bíróság – mellőzve a konkrét kötelmi jogviszonyok érvényességéről való döntést - abban általában egyetértett a felperessel, hogy a vele szerződéses jogviszonyban álló személyek személyes adatait – az Infotv. 6.§ (4)-(5) bekezdéseire tekintettel – az érintettek külön hozzájárulása nélkül is kezelheti jogos érdekének érvényesítése céljából a személyes adatok védelméhez fűződő jog arányos korlátozása mellett, mely akár a hirdetésekből meg nem jelenő további személyes adatokra is kiterjed, e körülménynek azonban relevanciája nem volt, hiszen az alperes – perben tett nyilatkozatával is megerősített módon – nem ez utóbbi körben, hanem a hirdetések vonatkozásában állapított meg jogellenes adatkezelést.

Az adatvédelmi biztos 2008. évi állásfoglalásnak azt meghaladóan, hogy az állásfoglalás sem az alperest, sem a bíróságot nem kötötte, jelen perben azért sem volt relevanciája, mert az alábbiak szerint nem került megállapításra olyan tényállás, melyhez képest az állásfoglalás adekvátan hivatkozható lehetett. A bíróság a Pp. 4.§ (1) bekezdésére utalva ítélte lényegtelennek felperes hivatkozását a perbelitől különböző alperesi eljárás tekintetében.

*

A Ket. 50.§ (1) bekezdése alapján a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) pontja alapján a határozatnak - ha jogszabály további követelményt nem állapít meg - tartalmaznia kell e) az indokolásban ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat.

Az alperes határozata nem tartalmazza azokat a konkrét tényeket, melyek alapján megállapítható lenne, hogy a honlapok felperes általi üzemeltetése során pontosan ki, mikor, milyen módon kezdeményezte hirdetésének törlését, vagy azt milyen objektív ok miatt nem tudta megtenni. Bár az alperes által a per során csatolt beadványok lényegüket tekintve tartalmazzák a közigazgatási határozatban ismertetett közös kifogásokat, azonban közöttük is sok az élményszerűen fogalmazott, konkrétumot nélkülöző nyilatkozat. Függetlenül attól, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási iratok szerint alperes a felperes, valamint a panaszosok hatósági eljárásról szóló értesítését meghaladóan bizonyítási cselekményeket nem végzett, a panaszbeadványok önmagukban sem alkalmasak olyan

tényállás megállapítására, mely kifejezetten a felperes vizsgált honlapokkal összefüggő mulasztását alátámasztaná.

Egyes panaszok esetekben az sem egyértelmű, hogy az kizárólag a hirdetés törölhetetlenségére vagy - összefüggésben a felperes által támasztott polgári jogi követelésekkel - a felperes által kezelt valamennyi személyes adatra vonatkozik-e. Bár az alperesi indokolás szerint felperes egyes hirdetések törlését magánjogi követeléssel okozatban nem tette lehetővé, azt alperes nem jelölte meg, hogy e megállapítását pontosan mely bizonyítékra alapította, nem ismert, hogy felperes ki által, és mikor kezdeményezett hirdetés törlést akadályozott meg elszámolási indokkal. Kiemeli e körben a bíróság, hogy az alperes a per tárgyalásán maga is akként nyilatkozott, hogy a honlapok mindenkori honlap üzemeltetőjének 2010. és 2012. közötti adatkezelési gyakorlatát vizsgálta, nem az egyes konkrét panaszbeadványok megalapozottságát. Az alperes ugyanakkor az adatkezelési gyakorlatra is csak akkor tehet megalapozott állítást, amennyiben a gyakorlat részét képező konkrét cselekményeket bizonyítja.

Ezt meghaladóan rámutat a bíróság arra is, hogy az alperes a felperes közjogi felelősségét - konkrét, egyetemleges felelősséget előíró jogszabályi rendelkezés hiányában - jogszerűen nem alapíthatja a honlapok „mindenkori” (a határozatban meg nem nevezett) üzemeltetőinek gyakorlatára sem. A felperes ezzel összefüggésben alappal hivatkozott arra az ellentmondásra is, amely szerint az alperes határozata két-három éves mulasztásra hivatkozott (határozat 4. oldal 4. bekezdés), ugyanakkor a felperes üzemeltetői minőségét 2012. januárjától állapította meg (határozat indokolásának első bekezdése). Jogutódlásnak a közigazgatási hatósági eljárásban is helye van (Ket. 16.§), azt azonban a jogelőddel szemben indított eljárásban lehet csak megállapítani. (Megjegyzi a bíróság, hogy jelen esetben alperes még azt sem vizsgálta, hogy a „mindenkori üzemeltető” és a felperes között egyáltalán lehet-e szó jogutódlásról.) A határozat indokolásából továbbá az sem megállapítható egyértelműen, hogy a „mindenkori üzemeltetők” vonatkozásában - vagyis nem, vagy nem kizárólag a felperes tevékenységéhez kapcsolódóan - benyújtott 43 panaszt alperes a jogalap körében értékelte-e (és ily módon a felperesnek tulajdonított jogsértés időtartamának kezdete sem 2012. január, hanem annál korábbi) és/vagy a bírságkiszabás körében. Ugyanígy nem tekinthető egyértelműnek az sem, hogy a Gazdasági Versenyhivatal határozatban jelölt döntéséből pontosan mit és milyen összefüggésben (jogalap/jogkövetkezmény) értékelt a felperes terhére alperes, és ez vonatkozik a határozatban konkrétan szintén meg nem jelölt „adatvédelmi biztos vizsgálatában foglalt megállapításokra” is.

Tekintettel arra, hogy az alperes a tényállást nagy terjedelemben és lényeges körben nem tárta fel, a bíróság kizárólag azt állapíthatta meg, hogy a határozatban megállapított tényállásból megalapozott következtetést nem lehetett levonni az Infotv. 3.§ (2) bekezdés, 4.§ (4) bekezdés, 14.§ c) pont, 17.§ (2) bekezdés b) pont rendelkezéseinek felperes által történt megsértésére. A bíróság abban egyetértett az alperessel, hogy a felperes keresetlevelében az Infotv. 3.§ (2) bekezdésével összefüggő indokolást (határozat 4. oldal 3. bekezdés) kifejezetten nem vitatta, azonban felperes – kezdetektől sérelmezve a tényállás feltáratlanságát is – tartalmilag egyértelműen vitatta a határozat egészének jogalapját, következésképpen az alperes észrevételének perjogi relevanciája (Pp. 335/A.§) nem volt.

A felperes a Ket. 29.§ (5) bekezdésére utalva sérelmezte, hogy az alperes nyilatkozattételre felperest nem kötelezte, és az iratbetekintési jog vonatkozásában sem tájékoztatta. A per folytatólagos tárgyalásán felperes ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy a hatósági eljárás megindításáról szóló NAIH-510/2/2012/H. értesítés harmadik oldalát részére nem kézbesítették. A bíróság – tekintve, hogy az alperes által lefolytatott bizonyítási eljárást az előbbieken kifejtettek miatt

ismételten le kell folytatni – szükségtelennek ítélte az arra vonatkozó bizonyítás elrendelését, hogy felperes nyilatkozattételi jogát mely oknál fogva nem gyakorolta a hatósági eljárásban. E tekintetben a bíróság mindössze azt emeli ki, hogy a Ket. 50.§ (1) bekezdése alapján alperesnek a döntése alapját képező pontos tények megállapítása attól függetlenül kötelezettsége, hogy az ügyfél tesz-e nyilatkozatot, vagy sem. A nyilatkozattétel - jelen esetben indifferens, milyen okból történt – elmaradása nem mentesíti alperest a releváns tényállás megállapítására alkalmas bizonyítékok beszerzése, és azok érdemi értékelése alól.

A Ket. 70.§ (1) bekezdése szerint ha a hatóság az ügyfélnek az eljárás megindításáról való értesítését mellőzte, és az ügyben bizonyítási eljárást folytatott le, annak befejezésétől számított nyolc napon belül értesíti az ügyfelet, hogy az - az iratokba való betekintés szabályai figyelembevételével - megismerhesse a bizonyítékokat, azokra nyolc napon belül észrevételt tehesen, élni tudjon nyilatkozattételi jogával, és további bizonyításra irányuló indítványt terjeszthessen elő.

A felperes arra alaptalanul hivatkozott, hogy alperes a Ket. 70.§-át megsértette, hiszen a hatósági eljárás megindításáról alperes a felperest értesítette.

A bíróság összefoglalva megállapította, hogy alperesnek joghatósága, hatásköre és jogállásánál fogva illetékessége is fennállt a határozatában hivatkozott panaszbeadványok vizsgálatára, és abban a jogkérdésben is helyesen foglalt állást, hogy az ingatlanhirdetéseknél foglaltakra az Infotv. 3.§ 2. pontja releváns, ezért azok vonatkozásában az Infotv. 14.§ c) pont és 17.§ (2) bekezdés b) pont feltételeinek való megfelelés is vizsgálat, illetve hatósági eljárás tárgya lehet.

Az alperes határozata ugyanakkor a felperes közjogi felelősségének megállapításához szükséges pontos, konkrét bizonyítékokon alapuló tényállást nem tartalmazott, a határozat indokolásából nem megállapítható, hogy felperes konkrétan mely érintettek (felhasználók), milyen személyes adatainak törlését nem tette lehetővé, az egyes felpereshez intézett kérelmeket mikor, ki, és pontosan milyen adat (kizárólag hirdetés vagy ezt meghaladó körre) törlésére nézve terjesztette elő. A határozat arra sem tartalmazott konkrét jogszabályi hivatkozást, hogy felperes, mint gazdasági társaság közjogi felelőssége a honlapok „mindenkori üzemeltetőinek” tevékenységéért mennyiben állapítható meg, és ezzel összefüggésben az sem állapítható meg egyértelműen, hogy alperes a jogalap és/vagy a bírságszabás tekintetében vette-e, s ha igen, milyen módon figyelembe a felperes tevékenységéhez nem kapcsolódó korábbi 43 panaszt, versenyhatósági határozatot, illetve adatvédelmi biztos által végzett vizsgálati eredményt. Utóbbiak miatt a bíróság az alperes határozatát a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

A megismételt eljárásban alperesnek elsőként egyértelműen ki kell jelölnie azt az időintervallumot, melyre nézve a felperes adatkezelési tevékenységét vizsgálja, valamint meg kell határozni az érintett honlapot, illetve honlapokat. Felperes felelőssége más személyek, így a honlap(ok) „mindenkori üzemeltetőinek” tevékenysége miatt kizárólag ezt megengedő jogszabályi rendelkezés alapján állapítható meg, mely jogszabályi rendelkezés megjelölése a határozatban nem mellőzhető. Ilyen jogi normatív rendelkezés hiányában felperes harmadik személyek tevékenysége miatt felelősséggel nem tartozik; utóbbiakkal szemben – amennyiben annak egyéb törvényi feltételei adóttak – alperes külön folytathat vizsgálatot/hatósági eljárást.

Ezt követően bizonyítási eljárást kell lefolytatni, melynek eredményeként konkrétan, a vonatkozó bizonyítékok megjelölésével kell megállapítani azt, hogy (1) kinek, (2) mikor és (3) milyen hirdetés tekintetében nem biztosította a felperes az adatok törlését (inaktiválást). Amennyiben az adatok

törlésére irányuló kérelem nem hirdetésre (hirdetésben megnyilvánuló személyes adata), hanem ezt meghaladó adatkezelésre vonatkozott, úgy nem mellőzhető annak szintén konkrét bizonyítékokon alapuló bemutatása, hogy felperes ezen adatkezelése miatt jogalap nélküli, figyelembe véve az Infotv. 6.§ (4)-(5) bekezdésében foglaltakat is.

A megismételt eljárásra nézve kiemeli a bíróság azt is, hogy az ügyféli jogok (pl. nyilatkozattételi jog) gyakorlásának hiánya önmagában nem azonos az együttműködési kötelezettség megsértésével. Amennyiben az ügyfél nyilatkozata a releváns tényállás megállapításához nélkülözhetetlen, alperesnek lehetősége van az ügyfelet idézni (Ket. 46.§), melynek az ügyfél köteles eleget tenni (Ket. 48.§ (1) bekezdés), szükség esetén tárgyalás (Ket. 62.§) is tartható. Az ügyfél bizonyíthatóan felróható kötelezettségszegése, rosszhiszemű eljárása – a törvényi feltételek fennállása esetén – végső soron eljárási bírsággal (Ket. 61.§) szankcionálható.

Amennyiben a lefolytatott bizonyítás eredményeként alperes továbbra is jogellenes adatkezelést tart megállapíthatónak felperes vonatkozásában, úgy határozatának indokolásában a Ket. 72.§ (1) bekezdésének megfelelően kell a vonatkozó bizonyítékok pontos megjelölésével leírni a megállapított tényeket, és az azokra vonatkoztatott pontos anyagi jogszabályt, ide értve az esetlegesen alkalmazott jogkövetkezmények okszerű mérlegelési szempontjait is.

A kereset az ügy érdemére kihatóan megalapozott volt, ezért az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43.§ (3) bekezdése szerinti 30.000 forint kereseti illetéket – figyelemmel az Itv. 5.§ (1) bekezdés c) pontjára - a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§ alapján az állam viseli. A felperes által bélyegben szükségtelenül lerótt 30.000 forint kereseti illeték visszatérítése érdekében a bíróság az Itv. 81.§ (2) bekezdését alkalmazza.

A bíróság a felperes által a per első tárgyalására vonatkoztatott 240 euró útiköltségigényt – figyelemmel a Pp. 75.§ (3) bekezdésére és 79.§ (1) bekezdésére, valamint a per tárgyalásán a felperes képviselője által bemutatott németországi tartózkodási engedélyre - elfogadta, és az annak megfelelő összegű forintban számított költség megfizetésére alperest a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az ítélet ellen a fellebbezést a Pp. 340.§ (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2013. április 3.

dr. Huber Gábor s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő